"நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை" (8:1-11)

யோவான் சுவிசேஷம் முழுவதிலேயே, பல மக்களுக்குப் பிரியமான ஒரு வரலாறு அதிகாரம் 8ல் அடங்கியிருக்கலாம். இவ்வேதப் பாடப் பகுதியானது இயேசுவின் ஊழியத்தினுடைய இருதயத்தையும் ஆன்மாவையும் பதினோரு சிறு வசனங்களில் சேர்க்கின்றதாக உள்ளது. ஒருவேளை, இது யோவான் சுவிசேஷத்தில் மூலப்பிரதியில் இராத ஒரு பாகமாய் இருப்பினும் கூட,[1] இயேசுவைப் பற்றிய மறக்க இயலாத ஒரு சித்தரிப்பை நமக்கு விட்டுச் செல்லக் கூடிய வல்லமை நிறைந்த வசனப் பகுதியாக இது உள்ளது.

சிக்கலான சூழ்நிலையை இயேசு எவ்விதம் கையாண்டார் (8:1-9)

சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முந்திய கடைசி வாரத்தின்போது இயேசுவின் வழக்கமான செயலாகி விட்டிருந்த, அவர் ஒலிவ மலைக்குப் போன நிகழ்ச்சியுடன் இவ்வரலாறு தொடங்குகின்றது.[2] அடுத்த நாள் அதிகாலையில் அவர் எருசலேமுக்கு வந்து, தேவாலயத்தினுள் சென்றார். மக்கள் அவரைச் சூழ்ந்திருக்க, அவர் அமர்ந்து போதிக்கத் தொடங்கினார். இது நடந்து கொண்டிருந்த வேளையில், வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும்,[3] விபசாரத்தில் பிடிபட்ட ஒரு பெண்ணை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்தனர். அந்தப் பெண்ணுக்குப் பரிவிரக்கமோ அல்லது அக்கறையோ காண்பிக்காமல் அவர்கள், "அவளை நடுவே நிறுத்தி"னார்கள் (8:3), அவள் வெளிப்படையான பழிச் சொல்லுக்கு உட்படும்படி அவளை நிறுத்தினார்கள். அந்தப் பெண்ணைக் கையாளுவதல்ல ஆனால் இயேசுவை வலையில் அகப்படுத்துவதே அவர்களின் முக்கிய எண்ணமாய் இருந்தது என்பது விரைவிலேயே தெளிவாயிற்று.

அவர்கள், "போதகரே, இந்த ஸ்திரீ விபசாரத்தில் கையும் மெய்யுமாய்ப் பிடிபட்டாள். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிந்து கொல்ல வேண்டுமென்று மோசே நியாயப்பிரமாணத்தில் நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறாரே, நீர் என்ன சொல்லுகிறீர்?" (8:4, 5) என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் மிகச் சரியான வலையை அமைத்து வைத்ததாக ஒரு கணம் நினைத்தார்கள்.

யூத ஆலோசனைச் சங்கமானது சாட்சியம் பற்றிக் கேட்பதில் மிகவும் கண்டிப்பானதாக இருந்தது. சந்தேகம் அல்லது வதந்தி அல்லது ஒரு ஆணும் பெண்ணும் ஒரு வீட்டினுள் நுழைதலைக் காணுதல் கூடப் போதுமானதாக இருந்ததில்லை. வேதபாரகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள் கொண்டு வந்த, ஒரு நபருக்கெதிராக அவரை வீழ்த்தக் கூடிய இவ்வகையான குற்றச் சாட்டு களுக்கு இவை ஏற்படுத்தப்படு முன்பு, உண்மையில் விபசாரம் நடந்ததைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சிகள் இருத்தல் என்பது இன்றியமையாததாக இருந்தது.

இயேசுவின் எதிராளிகள் தங்களுடைய காரியங்களை நன்றாய்ச் செய்திருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் அவரை வலையில் அகப்படுத்தியிருந்ததில் நிச்சயமானவர்களாய் இருந்தனர். அந்தப் பெண்ணைக் கல்லெறிய வேண்டாம் என்று அவர் கூறினால், அவர் மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தை மீறினவராகி விடமாட்டாரா?[4] மிக முக்கியமாக, இப்படிப் பட்ட ஒரு பதிலானது இயேசுவை பலவீனமானவர் மற்றும் நியாயப் பிரமாணத்திற்கு உண்மையற்றவர் என்று சித்தரிக்க வேதபாரகர்களையும் பரிசேயர்களையும் அனுமதிக்கும். இருப்பினும், அவர் இதற்கெதிரான முடிவை எடுத்து, "அவளைக் கல்லெறியுங்கள்!" என்று கூறியிருந்தால், இயேசு ஒரு புரட்சிக்காரர் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கும், யூதர்கள் தண்டனை நிறைவேற்றுவதைத் தடை செய்யும் ரோமாபுரிச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்பைத் தூண்டுதல் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கும் தம்மையே ஆளாக்கிக் கொண்ட வராவார்.[5] இயேசு எவ்வகையில் பதில் அளித்தாலும் தாங்கள் அவரை அகப்படுத்தி விட்டதாக யூதத் தலைவர்கள் நினைத்தார்கள். இந்தத் திட்டமானது எவ்வளவு கூர்மதியுடையது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளும் பொழுது மட்டுமே, இயேசு எவ்வளவு மதிநுட்பத்துடன் பதில் அளித்தார் என்று நாம் பாராட்டத் தொடங்க முடியும்.

அவர்களுடைய நோக்கங்கள் பொல்லாததாக இருந்தன என்பதை இயேசு அறிந்தார் (8:6). அவளுடன் விபசாரம் செய்த ஆண் எங்கே? விபசாரம் என்பது ஒரு நபர் மட்டும் தனியே செய்யக் கூடிய பாவம் அல்ல, இருப்பினும், ஒரு பெண் மட்டுமே இயேசுவிடம் கொண்டு வரப்பட்டாள். மோசேயின் சட்டம் கீழ்ப்படியப்படுகிறது என்று காண்பதை விட இயேசுவைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்துவதையே அவர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயல்படுத்தினார்கள். நீதியல்ல, அதிகாரம் என்பதே அவர்களின் பெரும் அக்கறையாய் இருந்தது.

அவர் பதில் கூறவில்லை (வ. 6)

இயேசு தம்முடைய எதிர்ப்பாளர்களின் "பதில் அளிக்க முடியாத கேள்வியை" எதிர்கொண்ட பொழுது, முற்றிலும் ஒன்றும் கூறாததே அவருடைய முதலாவது பதில்செயலாய் இருந்தது! எல்லாருடைய கண்களும் இயேசுவை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்க, அவர் கீழே குனிந்து, தம்முடைய விரலைப் பயன்படுத்தி, தரையிலே எழுதத் தொடங்கினார் (8:6). நீண்ட நொடிகளாக, முடக்கப்பட்ட அமைதியானது இயேசுவைச் சூழ்ந்திருக்க வேண்டும். அவர்களின் கேள்விக்கு அவர் பதில் அளிக்க மறுத்து

விட்டார். அவர் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்? அவர் மறுபடியும் எப்பொழுது மீண்டும் பேசுவார்? யூதத்தலைவர்களின் அடுத்த நடவடிக்கை என்னவாக இருக்கும்?

ஒன்றும் கூறாதிருப்பது என்பது சில வேளைகளில் மிகச் சிறந்த செயல்பாடாக உள்ளது. ஒன்றும் பதிலளிக்காதிருப்பது என்பது சில வேளைகளில், மிகச் சிறந்த சாத்தியமான பதிலாக உள்ளது. நீதிமொழிகள் 26:4, 5 பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

> மூடனுக்கு அவன் மதியீனத்தின்படி மறு உத்தரவு கொடாதே;
> கொடுத்தால் நீயும் அவனைப் போலாவாய்.
> மூடனுக்கு அவன் மதியீனத்தின்படி மறு உத்தரவு கொடு;
> கொடாவிட்டால் அவன் தன் பார்வைக்கு ஞானியாயிருப்பான்.

முதலில் பார்க்கையில், இவ்விரு கூற்றுக்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரண் பாட்டுள்ளது போலக் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், சற்று ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், மூடனுக்கு அவனது மதியீனத்தின்படி பதில் கொடுக்க வேண்டிய வேளை ஒன்றும், மற்றும் பதிலானது ஞானமற்றுப் போகக் கூடிய வேளை ஒன்றும் உள்ளது என்பதை நாம் உணர்ந்தறிகின்றோம். யோவான் 8ல் ஒரு பதில் என்பது ஞானமற்றதாக இருந்தது. இயேசுவின் வார்த்தைகள் எவ்வளவு உண்மையானவைகளாயிருப்பினும் அது ஒரு பொருட்டல்ல, உண்மையானது கேட்கப்பட முடியாததாக இருந்தது. கேள்வியானது திரிக்கப்பட்டது, அரசியல் உணர்வுகள் மிகவும் உயர்வாக ஓடின, மற்றும் எந்தப் பதிலினாலும் சத்தியம் என்பது அளிக்கப்பட்டிருக்க முடியாதிருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், இயேசு ஒன்றும் கூறாதிருந்தார்.

பொதுக்கவனத்தை அவர்கள் மீது அவர் திருப்பினார் (வ. 7-9)

வேதபாரகரும் பரிசேயரும் தங்கள் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்படி தொடர்ந்து இயேசுவை வலியுறுத்தவே, கடைசியில் அவர் எழுந்து நின்று சில வார்த்தைகளைப் பேசினார், அந்த வார்த்தைகள் கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகள் அளவாகக் கிறிஸ்தவர்களால் மீண்டும் கூறப்பட்டு வருகின்றன: “உங்களில் பாவமில்லாதவன் இவள் மேல் முதலாவது கல்லெறியக் கடவன்” (8:7). பிறகு அவர் மீண்டும் குனிந்து தரையில் எழுதலானார். இயேசு அப்பொழுது பேசியிருந்த வார்த்தைகளின் வல்லமையை உணர்ந்தறியத் தொடங்கிய அக்கூட்டத்தார் மீது மீண்டும் ஒருமுறை வேதனை நிறைந்த அமைதி விழுந்திருக்க வேண்டும்.

இயேசு மணலின் மீது எழுதியது என்ன? இதைப் பற்றி இவ்வரலாறு நமக்கு உறுதியாய் எதையும் கூறுவது இல்லை. அவர் ஒன்றும் எழுதவில்லை, ஆனால் தம்முடைய எதிராளிகளுக்கு நழுவிச் செல்வதற்கு நேரத்தைக் கொடுத்தார் என்று சிலர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். அந்த நாளில் வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் செய்தவற்றைக் கண்டனம் செய்யும் வேத வசனப் பகுதிகளை அவர் எழுதினார் என்று மற்ற சிலர்

யூகித்துள்ளனர். இன்னும் மற்ற சிலர், அந்தப் பெண்ணின் மீது குற்றம் சாட்டியவர்கள் குற்றப்பட்டிருந்த பாவங்கள் எவை என்று இயேசு அட்டவணைப் படுத்திக் கொண்டிருந்ததாக நினைத்துள்ளனர். அவர் எதை எழுதியிருப்பினும் அல்லது எழுதாது இருப்பினும், பேசப்பட்ட அவருடைய கட்டளையானது அந்தப் பெண்ணின் மீதிருந்த கவனத்தை, இயேசுவிடம் அவளைக் கொண்டு வந்தவர்கள் மீது திருப்பியிருந்தது.

கூட்டத்தின் நடுவில் இன்னமும் இருந்த அந்தப் பெண்ணை யூதத் தலைவர்கள் எந்த அளவுக்கு சங்கடமடையச் செய்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களை இயேசுவின் வார்த்தைகளான ‘‘உங்களில் பாவமில்லாதவன்’’ என்பவை சங்கடமடையச் செய்தன. நமது சொந்தப் பாவத்தின் மீது கவனம் செலுத்துவதைக் காட்டிலும் இன்னொரு நபருடைய பாவத்தின் மீது கவனம் செலுத்துவது என்பது எப்பொழுதுமே மிகவும் வசதியானதாக உள்ளது. முதியவரிலிருந்து இளையவர் வரையிலும் ஒவ்வொருவராக அவ்விடம் விட்டு அகலும் வரையிலும் அமைதியற்ற நிலை தொடர்ந்திருந்தது. கூட்டமானது மதியீனமான சில விஷயங்களைச் செய்து விட்டால், தாங்கள் பொறுப்பாளிகளாகி விடுவோமோ என்ற அச்சத்தில் முதிர்வயதான மனிதர்கள் முதலில் அவ்விடம் விட்டுச் சென்றிருக்கலாம். ஒருவேளை, இயேசுவின் பதிலில் இருந்த ஞானத்தைப் பாராட்டக் கூடிய மிகுந்த ஞானிகளாகவும், விரைவில் செயல்படுபவர்களாகவும் அந்த முதிர்வயதான மனிதர்கள் இருந்திருக்கலாம். அவர்களின் சிந்தனைகள் எதுவாக இருப்பினும், அவர்களுடைய பதில் அளிக்க முடியாத கேள்வியை அவர் ஒரு சாத்தியமற்ற கட்டளையாக மாற்றினார் என்பதை உணர்ந்தார்கள்.

இயேசு ஒரு நபரை எவ்வாறு கையாண்டார் (8:10, 11)

தமக்கேற்ற சிக்கலான சூழ்நிலையை மதிநுட்பத்துடன் கையாண்ட இயேசு, ஒரு நபரை எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்பதை அடுத்ததாகச் செயல்விளக்கப்படுத்தினார். அந்த மனிதர்கள் சென்ற பிறகு, இயேசு நிமிர்ந்து, சுற்றிலும் நோக்கினார். குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தவளை நோக்கி, அவர் “ஸ்திரீயே, உன் மேல் குற்றம் சாட்டினவர்கள் எங்கே? ஒருவனாகிலும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கவில்லையா?” (8:10) என்று கேட்டார். இந்த இடத்தில், நாம் இப்பெண்ணைப் பற்றி எவ்வளவு குறைவாக அறிகின்றோம் என்பதை உணருகின்றோம். மிகப் பயங்கரமான அநியாயத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நல் இருதயம் கொண்டவளாக அடிக்கடி இவள் மாதிரிப்படுத்தப்பட்டாலும்கூட, இவளது பாவத்தைத் தவிர வேறெதுவும் நமக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதில்லை! அவள் சாந்த குணமும், விரும்பப்படத்தக்க தன்மையும் கொண்டிருந்தாளா அல்லது கடுமையும் அருவருப்பான குணமும் உடையவளாக இருந்தாளா? தன்னைக் குற்றம் சாட்டியவர்களின் மத்தியில் அவள் நின்று கொண்டிருக்கையில் (8:3, 9) தனது வெட்கத்தினால் நொறுக்கப்பட்டவளாக உள்ள நபரின் பரிதாபம்

நிறைந்த கண்ணீர்த் துளிகளினால் மென்மையாய் அழுது துயரப்பட்டாளா? அல்லது தன்னைத் தேவலாயத்திற்கு இழுத்துச் செல்லத் துணிந்தவர்களை அவள் வெறுப்புடன் முறைத்துப் பார்த்தாளா? அவள் விபசாரம் செய்கையில் பிடிபட்டாள் என்றும் அவளுடைய பாவமானது தேவாலய மைதானங்களில் வெளியரங்கமாகப் பவனி வந்தது என்றும் மட்டுமே நாம் அறிகின்றோம். அந்தப் பெண்ணல்ல ஆனால் அவளுக்கு இயேசு பதில் அளித்த வகை முறைதான் இந்த வரலாற்றை ஆச்சரியம் நிறைந்த தாக்குகின்றது.

அவர் அவளை மதிப்புடன் நடத்தினார்

எப்பொழுதாவது உங்களைப் பற்றி மக்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த வேளையில் நீங்கள் அங்கு இருந்துள்ளீர்களா? ஒருவேளை, ஒரு குழந்தை யாகவோ அல்லது மருத்துவமனையில் ஒரு நோயாளியாகவோ இருக்கை யில், உங்களைப் பற்றி மற்றவர்கள், நீங்கள் அங்கு இல்லாதது போல் பேசியதைக் கேட்பது என்ற மோசமான அனுபவத்தைப் பெற்றிருந் திருக்கலாம். அது மனிதத் தன்மையற்ற ஒரு அனுபவமாக உள்ளது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவத்தையே வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயர்கள் கைகளில் அகப்பட்டிருந்த அந்தப் பெண் கொண்டிருந்தாள். அவள் ஒரு பொருள் அல்லது பிரச்சனை என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக எண்ணப்படவில்லை. அவளைக் குற்றம் சாட்டியவர்கள் எல்லோரையும் இயேசு முகங்கவிழச் செய்த பொழுது, அவள் பக்கமாய்த் திரும்பிப் பேசினார். *அவளைப் பற்றிப்* பேசுவதற்குப் பதிலாக *அவளிடத்தில்* அவர் பேசினார் என்ற உண்மையானது ஒருவேளை அந்தப் பெண்ணுக்கு எப்பொழுதும் தரப்பட்டவைகளிலேயே மிகவும் விலையுயர்ந்த பரிசாக இருந்திருக்கலாம்.

இயேசு அவளை சங்கடமூட்டும் ஒரு தோல்வியாகவோ அல்லது எரிச்சலூட்டும் ஒரு கடினமான விஷயமாகவோ கண்ணோக்கவில்லை; அவளை ஒரு நபராக, தேவனால் தரப்பட்ட மாபெரும் தகுதிகளையுடைய தேவனுடைய ஒரு படைப்பாகவே அவர் கண்டார். மக்களிடத்தில் பேசுதல் என்பது சுவிசேஷங்களில் இயேசுவுக்குள்ள தனிச் சிறப்புத் தன்மையாக உள்ளது. மேலும், இந்த நாட்களில் நம்மையும் இயேசு இதே வழி முறையான மாதிரியில்தான் கண்ணோக்குகின்றார். அவர் நம் ஒவ்வொரு வரையும் உயர்வாக மதிக்கின்றார் மற்றும் நம்மை ஆழமாக நேசிக்கின்றார். நாம் தகுதியற்றவர்கள் என்பதாக அடிக்கடி உணரும் ஒரு உலகில், இயேசு நம்மை மதிப்புடன் நடத்துகின்றார். விபசாரத்தில் பிடிபட்ட பெண்ணுடனான அவருடைய இந்த சந்திப்பு அந்த சத்தியத்திற்கு ஒரு வல்லமை நிறைந்த நினைவூட்டுதலாக உள்ளது.

அவர் அவளை மன இரக்கத்துடன் நடத்தினார்

இயேசு அந்தப் பெண்ணை மதிப்புடன் நடத்தியது மட்டுமின்றி, அவளிடத்தில் அவருடைய நடக்கையானது, ஆச்சரியமான மன

இரக்கத்தைச் செயல்விளக்கப்படுத்திற்று. தரையில் எழுதியது என்பது அவருடைய பரிவிரக்கத்தின் முதல் செயலாக இருந்தது. இது வினோதமாய் ஒலிக்கின்றதா? காட்சியை மீண்டும் கற்பனை செய்து பாருங்கள். இயேசு போதித்துக் கொண்டிருந்த ஆலய முற்றங்களின் வழியே அந்தப் பெண் இழுத்துச் செல்லப்பட்டாள். அவள் விபசாரம் செய்கையில் பிடிபட்டதாக வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் இயேசு மற்றும் அங்கிருந்த ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் உரத்த குரலில் அறிவித்தார்கள். ஒவ்வொருவருடைய கண்ணும் அவமானப்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பெண்ணின் மீதே இருந்திருக்க வேண்டும். இதைக்காட்டிலும் வேறு ஏதாவது அதிகம் சிறுமைப் படுத்துவதாக இருக்குமா? அவளை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று இயேசுவிடம் கேட்கப்பட்ட போது, அவர் குனிந்து தரையிலே எழுதத் தொடங்கினார். அந்த வேளையில், இயேசுவின் வினோதமான செயல்களை ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர் என்ன எழுதினார்? அது எதையாவது அர்த்தப்படுத்தியதா? அவர் எப்பொழுது பேசுவார்? அவரது போதனையில் சீரற்ற தன்மை சில இருந்ததாக யூதத் தலைவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்களா? திடீரென்று, பெரும்பாலும் ஒருவர் கூட அந்தப் பெண்ணை நோக்காதிருந்தனர். கூட்டத்தினரின் பார்வைகளை அந்தப் பெண்ணிடமிருந்து தம்மிடத்திற்குத் திருப்பியதென்பது இயேசு அவளுக்களித்த பரிவிரக்கத்தின் விலையேறப் பெற்ற முதல் பரிசாகும்.

அடுத்ததாக, அந்தப் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டியவர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பிறகு இயேசு அவளுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளை நாம் கேட்கின்றோம்: ''நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை ...'' (8:11). இது ''நானும் உன்னை மரணத்திற்குத் தீர்வையிடுகிறதில்லை" என்று அர்த்தப்படும் ஒரு சட்ட விளக்கக் கூற்றாக உள்ளது. கூட்டத்தாரின் மத்தியில் இயேசு தமது புகழைக் காத்துக் கொள்வதற்காக இந்தப் பெண்ணின் வாழ்வைப் பலியாக்கியிருக்க முடியும் என்றாலும், அவர் அவ்வாறு செய்ய மறுத்து விட்டார். "நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பதில்லை'' என்று சொன்னவர் தாம் அவ்விடத்தில் அன்றைய நாளில் முதல் கல்லெறிய எல்லா வகையிலும் உரிமை பெற்றவராய் இருந்தார். இது பரிவிரக்கத்தின் மாபெரும் சாத்தியமான பரிசாக இருந்தது.

அவர் அவளை உள்ளத் தெளிவுடன் நடத்தினார்

இந்த வரலாற்றை உணர்வுப் பூர்வமானதாக, பாவத்தை சுலபமானதாய் எடுத்துக்கொள்ளும் நிகழ்ச்சியாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்படி சோதிக்கப் படுகின்றவர்கள் இவ்வரலாற்றின் பின்வரும் முக்கிய பகுதியைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிடுகின்றனர்: இயேசு அந்தப் பெண்ணை அனுப்பி வைத்த பொழுது, "இனிப் பாவஞ் செய்யாதே" (8:11இ) என்றுரைத்தார். அவர் இரக்கமுள்ளவராக இருந்தார், ஆனாலும் அவளது பாவத்தைக் குறிப்பிடுவதில் உள்ளத் தெளிவுடனும் இருந்தார். அவளது பாவம் எதிர் கொள்ளப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. இன்றைய நாட்களில் நமது பாவத்தை எதிர்கொள்வதைத் தவிர்க்க முயற்சிப்பதற்கு நாம் பல வழி

வகைகளைக் கொண்டுள்ளோம். நாம் பாவத்தைக் கண்டு கொள்ளாதிருக்க முயற்சி செய்கின்றோம் ("நான் அதைப் பற்றி நினைக்க மாட்டேன்"), பாவத்தை மறுக்க முயற்சி செய்கின்றோம் ("நான் தவறொன்றும் செய்யவில்லையே"), அல்லது பாவத்தை நியாயப்படுத்தக் கூட முயற்சி செய்கின்றோம் ("என் பெற்றோர் நிமித்தம், என் வேலையினிமித்தம், அல்லது என் கலாச்சாரத்தினிமித்தம் நான் அதை செய்தேன்"). இதற்கு நேர் எதிரிடையாக, இயேசு அந்தப் பெண் அவளது பாவத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். பாவத்தை அவர் "பாவம்" என்றே அழைத்தார். இன்றைய நாட்களில் இதே விதமான நடத்துதல் தொடர்ந்து தேவைப்படும் நிலையில் நாம் இருக்கின்றோம். நமது பாவத்தைப் பற்றி, "நீங்கள் அதைக் குறித்துக் கவலைப்படாதீர்கள். அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல!" என்று கூறுவதன் மூலம் இயேசு நமது பாவத்திற்குப் பதில் அளிப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, பாவம் என்பது அவரது மாபெரும் கவலையாக, சிலுவையைப் போன்றே அவ்வளவு பெரிய கவலையாக இருப்பதாகவே அவர் கூறுகின்றார்! மீட்பு நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக, நாம் முதலில் நமது பாவங்களின் உண்மை நிலையையும் மற்றும் குற்றத் தன்மையையும் எதிர்கொள்ள வேண்டும். நமது பாவங்களுக் கான விலையை நம்மால் ஒருக்காலும் செலுத்த முடியாதென்றாலும், நமது பாவம் நிறைந்த தன்மையைப் பற்றி நாம் நேர்மையாய் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், மனந்திரும்புதல் என்பது ஒருபொழுதும் ஏற்பட முடியாது. நமது பாவம் பற்றிய கெட்ட செய்தி எவ்வளவு மோசமானதாக உள்ளது என்பதை நாம் உணராத வரையில், சுவிசேஷத்தின் நற்செய்தி யானது எவ்வளவு நல்லதாக உள்ளது என்பதை நம்மால் பாராட்ட முடியாது! இயேசுவின் மக்கள் தங்கள் சொந்தப் பாவத்தை எதிர் கொள்வதிலும் மற்றும் தங்கள் சொந்த செயல்களுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதிலும் நேர்மையாய் இருக்க வேண்டுமென்று அவர் இன்னும் வலியுறுத்துகின்றார்.

அவர் அவளைக் கிருபையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் நடத்தினார்

இயேசு இந்தப் பெண்ணின் பாவங்களை இவளுக்கு மன்னித்தார் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்ற எதுவும் இவ்வசனப் பகுதியில் இல்லை, ஆனால் அவளை மரணத்திற்குள்ளாகத் தீர்ப்பிட அவர் மறுத்து விட்டார். அவளிடத்தில் அவர் கூறிய பிரிவு வார்த்தைகள், பெதஸ்தா குளத்தருகில் குணமாக்கப்பட்டிருந்த நடக்க முடியாத மனிதருக்கு அவர் கூறியிருந்த வற்றை நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன: "... இதோ, நீ சொஸ்தமானாய், அதிக கேடானதொன்றும் உனக்கு வராதபடி இனிப் பாவஞ் செய்யாதே" (5:14). இயேசு அப்பெண்ணுக்குச் செய்தவற்றினால் அவள் எவ்விதம் ஆட்கொள்ளப்பட்டாள் என்று இவ்வரலாற்றில் நமக்குக் கூறப்படுவ தில்லை. அவள் விசுவாசித்தாளா? அவள் தனது பாவத்திலிருந்து மனந் திரும்பும்படி அசைக்கப்பட்டாளா? இந்தக் கேள்விகளுக்கான உறுதியான

பதில்களை நாம் கூற முடியாது.

இருப்பினும், எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையை இயேசு அவளுக்கு அளித்தார் என்று நாம் உறுதியாகக் கூற முடியும். "இனி" ("இப்பொழுதி லிருந்து" என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டது) என்பது முன்னோக்கிக் காண்பதாக உள்ளது. நாம் அறிந்துள்ள யாராவது குறிப்பிட்ட ஒரு பாவத்துடன் அடையாளப்படுத்தப்படும் பொழுது (இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் கூட இவளைப் பற்றி நாம் "விபச்சாரப் பெண்" என்று இன்னும் பேசிக் கொண்டிருப்பதில்லையா?), முன்னோக்கிக் காண்பதற்குப் பதிலாகப் பின்னோக்கி காண்பதே நமது இயல்பாக உள்ளது. பாவம் என்பது அவரைச் சுலபமாய் அடையாளப் படுத்தக் கூடியதாகி விடுகின்றது. அந்தப் பெண்ணிற்கு இயேசு கூறிய வார்த்தைகள், "உனது பாவத்தைக் காட்டிலும் மேலானது உன் வாழ்வுக்கென்றுள்ளது. நீ பாவத்திலிருந்து திரும்ப முடியும்" என்ற செய்தியை உரக்கக் கூறிற்று. விபசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அப்பெண்ணுக்கு இந்தச் செய்திதான் மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது; காலங்கள் தோறும் இருக்கின்ற அவளது சகமனிதர்கள் யாவருக்கும் இந்தச் செய்திதான் மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. "கிருபையும் சத்தியமும் நிறைந்தவரான" இயேசு, நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் புதியதொரு தொடக்கத்திற்கான வாய்ப்பைத் தருகின்றார்.

முடிவுரை

8:1-11ல் உள்ள வரலாறானது, அப்பெண்ணுக்கு என்னவாயிற்று என்று நாம் வியப்படையும்படி நம்மை விட்டு வைக்கின்றது. அவள் இயேசுவைப் பின்பற்றினாளா? அல்லது உடனடியாகத் தனது விபசாரப் படுக்கைக்குத் திரும்பினாளா? இயேசு அவளுக்கு அளித்திருந்த அற்புதமான பரிசை அவள் மதித்தாள் என்று கற்பனை செய்ய நாம் விரும்புவோம், ஆனால் அதைப் பற்றி வேதாகமம் நமக்குக் கூறுவதில்லை. ஒருவேளை அப்படி இருப்பதே மிகவும் நன்று. ஏனெனில் இந்த வரலாறானது நம் ஒவ்வொருவரையும் பற்றிய வரலாறாக உள்ளது. இயேசுவின் செய்தியைக் கேட்கும் பொழுது நாமும் கூட நமது பாவத்தில் "பிடிக்கப்" படுகின்றோம். தேவன் நமது பாவத்தை அறிந்துள்ளார் மற்றும் நாம் குற்ற உணர்வுடையவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்று நாம் கண்டறிந்துள்ளோம் என்பதை நாம் உணருகின்றோம்.

அந்தப் பெண் இயேசுவுக்கு முன்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கையில், பாவத்தில் அவளுடைய பங்காளியாக இருந்தவன் அவ்வாறு கொண்டு வரப்படவில்லை என்பது பற்றி மக்கள் சில வேளைகளில் கோபம் அடைகின்றனர். உண்மையில், அந்த நாளில் அப்பெண் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளாய் இருந்தாள். அவளுடைய பங்காளி, வேதபாரகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களுடைய பார்வையிலிருந்து தப்பியிருக்கலாம், ஆனால் அவன் தேவனுடைய கவனத்திலிருந்து தப்பவில்லை. அவன் வெற்றிகரமாய்த் தப்பியதென்பது, அவன் தனது பாவத்திலிருந்து மீண்டதாக நினைக்கும்படி

அவனை ஏமாற்றியிருக்கலாம். இதற்கு நேர்மாறான வகையில், அந்தப் பெண் தனது பாவத்தின் உண்மை நிலையில் இருந்து தப்பிக்க வழியற்றுப் போயிற்று. அவனல்ல, ஆனால் அவள்தான், தொடர்ந்து நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளினால் அதிகமாய்ப் பயனடைந்தாள். நாம் நமது பாவம் நிறைந்துள்ள தன்மையையே மறுத்துக் கொண்டிருக்கும் வரையிலும், நமது பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான தேவனுடைய விருப்பத்தை வெறுப்படை யச் செய்கின்றோம்.

அந்தப் பெண்ணைப் போலவே நாமும் கூட்டத்தினால் ஆக்கினைக் குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்ட நிலையில் நிற்கின்றோம். நாம் செய்துள்ள மற்றும் சிந்தித்துள்ள யாவற்றையும் மக்கள் அறிந்தார்களென்றால், நிச்சயமாகவே அவர்கள் நம்மை ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குள்ளாக்குவார்கள். நம்மை நாம் அறிந்துள்ளதைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக இயேசு நம்மை நன்கு அறிந்துள்ளார். இருப்பினும் அந்தப் பெண்ணுக்குச் செய்தது போலவே அவர் நமக்கு ஆதரவாக நிற்கின்றார் (சில வேளைகளில் கீழே குனிந்த நிலையில் இருக்கின்றார்), அவர் நமக்கும் மற்றும் குற்றம் சாட்டுகிறவர் களின் கூட்டத்திற்கும் இடையில், நமக்கும் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கும் இடையில், நமக்கும் ஒரு சிலுவைக்கும் இடையில் அடியெடுத்து வைக்கின்றார்!

அன்றிரவு தேவாலயத்திலிருந்து தங்கள் இல்லத்திற்குச் சென்றிருந்த மக்களில் சிலர், இயேசு செய்திருந்தவற்றினால் நியாயம் நிறைவேற்றப் படவில்லை என்று முறுமுறுத்திருக்கலாம். “பாவத்திற்குத் தக்க தண்டனை தர வேண்டும்'' என்று சிலர் நிச்சயமாகக் கூறினார்கள். யோவான் சுவிசேஷத்தின் பிற்பகுதியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளில் பாவத்திற்கான விலை செலுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை இவர்கள் உணர்வதில்லை. “நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை” என்று கூறியவர் ''உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக” இருந்தார் (1:29). சிலுவையில் அவர் நமது பாவங் களுக்கு விலை செலுத்தினார், மற்றும் இப்பொழுது ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்ட பாவிகளான நம் யாவருக்கும் அவர், “நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை; நீ போ, இனிப் பாவஞ் செய்யாதே” என்று கூறுகின்றார்.

குறிப்புகள்

[1]பெரும்பாலான நவீன மொழிபெயர்ப்புகளைப் போலவே, NASBயும் 7:53-8:11ஐ பழங்காலக் கைப்பிரதிகள் பெரும்பாலானவற்றில் இது காணப் படுவதில்லை என்ற குறிப்புடன் அடைப்புக் குறிகளுக்குள் அமைத்துள்ளது. இவ்வசனப் பகுதி பின்னாளைய கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் சிலவற்றில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது, அதுவும் கூட மாறுபட்ட இடங்களில் உள்ளது: யோவான் 7:36; 7:44; 7:52; 21:25 மற்றும் லூக். 21:38 ஆகிய வசனங்களைத் தொடர்ந்து வருவதாக உள்ளது. இருப்பினும், இது இவ்வசனம் ஏவுதல் பெற்றதல்ல எனவே காணாது விடப்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. மெட்ஜெர்

அவர்கள், "இவ்விபரமானது வரலாற்று உண்மையின் எல்லா அடையாளங்களையும் கொண்டுள்ளது" என்று கருத்தளித்தார் (Bruce Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament* [Stuttgart, Germany: United Bible Societies, 1975], 200). *ஒருவேளை, 7:53-8:11 வசனப் பகுதியானது யோவான் சுவிசேஷத்தின் மூலப் பிரதியினுடைய ஒரு பாகமாக இல்லாதிருப்பினும் கூட, அது முதல் நூற்றாண்டுக் கைப்பிரதியாகும் காலம் வரைக்கும் பாதுகாக்கப்பட்டு வாய்மொழி வார்த்தையினால் தலைமுறை களுக்குக் கூறப்பட்டிருந்த வரலாறாக இருக்க வேண்டும். தன்னில் தானே நிலைத்து நிற்க இது மிகவும் சிறியதாகக் காணப்படுகையில், யோவான் 8ம் அதிகாரம் இதற்கு ஏற்றதொரு இடமாக உள்ளது. [2]இயேசு, பகல் பொழுதில் எருசலேமில் போதித்து, இரவுப் பொழுதில் ஒலிவமலையில் ஓய்வெடுத்ததாக லூக். 21:37 சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இது அநேகமாக, ஒலிவ மலையின் கிழக்குச் சரிவில் இருந்த பெத்தானியில் இருந்த மார்த்தா மற்றும் மரியாள் ஆகியோரின் வீடாக இருந்திருக்கலாம். [3]"வேதபாரகரும் பரிசேயரும்" என்று கருத்தொற்றுமை சுவிசேஷங்களில் அடிக்கடி காணப்படுகின்ற இந்தச் சொற்றொடரானது யோவான் சுவிசேஷத்தில் இவ்விடத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. [4]லேவி. 20:10; உபா. 22:21-24 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். [5]யோவா. 18:31ஐக் காணவும். இதற்கு விதிவிலக்காகக் காணப்படும் அப். 7ல் ஸ்தேவானைக் கல்லெறிந்த நிகழ்ச்சியானது சட்டப்படியான தண்டனை நிறைவேற்றம் என்பதற்கு மாறாக, கலகக்காரக் கும்பல் ஒன்று உணர்ச்சி மிக்க நிலையில் செயல்பட்டதாகவே உண்மையில் இருந்தது.*

எருசலேமுக்கு இயேசுவின் பயணங்கள்

1.	*முதல் பஸ்கா*	*2:23*
2.	*பெயர் கூறப்படாத பண்டிகை*	*5:1*
3.	*கூடாரப் பண்டிகை*	*7:2, 10*
4.	*தேவாலயப் பிரதிஷ்டைப் பண்டிகை*	*10:22*
5.	*கடைசி பஸ்கா*	*13:1*

A Guide to the Gospels
W. கிரஹாம் ஸ்க்ரோகி